

ΝΑΥΤΕΜΠΟΡΙΚΗ

ΟΜΙΛΙΑ

ΚΥΡΙΑΚΟΥ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗ

**ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΟΥ ΕΚΠΡΟΣΩΠΟΥ ΝΕΑΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ,
ΒΟΥΛΕΥΤΗ Β' ΑΘΗΝΩΝ**

ΣΤΟ 1^ο ΣΥΝΕΔΡΙΟ ΕΠΙΧΕΙΡΗΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑΣ

«Επιχειρώντας στο μέλλον»

2015 – 2020

ΠΕΜΠΤΗ 7 ΜΑΪΟΥ 2015

Κύριε Υπουργέ, κύριοι Πρέσβεις, κυρίες και κύριοι, θέλω κατ' αρχάς να ευχαριστήσω τη Ναυτεμπορική για την ευγενική πρόσκληση να παρευρεθώ σήμερα σε αυτό το εξαιρετικά ενδιαφέρον συνέδριο, το οποίο θεωρώ ότι με τον τρόπο του επαναφέρει τη δημόσια συζήτηση, εκεί πέρα που θα έπρεπε να είναι εξ' αρχής. Στο ζήτημα της ανάπτυξης, στο ζήτημα του τρόπου με τον οποίο η ελληνική οικονομία θα δημιουργήσει θέσεις απασχόλησης, στο ζήτημα της επιχειρηματικότητας, των ιδιωτικών επενδύσεων ως πραγματικού μοχλού ανάπτυξης για τη χώρα μας.

Δυστυχώς και κατά την διάρκεια της προεκλογικής περιόδου, κάναμε πολύ μεγάλη συζήτηση για τον αριθμητή του κλάσματος χρέος προς ΑΕΠ. Για την ανάγκη να μειώσουμε το χρέος, η εξυπηρέτηση του οποίου δημιουργεί μεγάλα δημοσιονομικά προβλήματα και ασκεί μεγάλες πιέσεις στα δημόσια οικονομικά.

Αλλά λίγος λόγος έγινε και εξακολουθεί να γίνεται στο δημόσιο διάλογο για τον παρονομαστή. Για το πώς πραγματικά θα μεγαλώσει η πίτα

και όχι μόνο το πώς θα διανείμουμε μια πίτα η οποία δυστυχώς συνέχεια συρρικνώνεται.

Τα πρόσφατα νέα στο μέτωπο της ανάπτυξης, δυστυχώς δεν είναι ενθαρρυντικά. Μόλις πριν δυο μέρες η Ευρωπαϊκή Ένωση μείωσε τις προβλέψεις για την ανάπτυξη της ελληνικής οικονομίας, μόλις στο 0,5% από 2,5% που ήταν και υπάρχουν και πιο απαισιόδοξες φωνές, που εύχομαι να μην επιβεβαιωθούν, οι οποίες ισχυρίζονται ότι εάν σύντομα δεν λυθεί η εκκρεμότητα της διαπραγμάτευσης με τους πιστωτές μας, ότι η ελληνική οικονομία θα επανέλθει σε τροχιά ύφεσης το 2015.

Η ιστορία, ξέρετε, δεν γράφεται με αν και με υποθετικά επιχειρήματα, αλλά πραγματικά πιστεύω ότι εάν η χώρα είχε αποφύγει το σκόπελο των πρόωρων εκλογών και εάν δεν υπήρχε αυτή η παράμετρος της πολιτικής αστάθειας, θα μπορούσαμε να εκμεταλλευτούμε την εξαιρετικά ευνοϊκή διεθνή συγκυρία, αναφέρομαι στην ποσοτική χαλάρωση, στη μείωση της ισοτιμίας του ευρώ σε σχέση με το δολάριο. Στη μείωση των τιμών του πετρελαίου. Η ελληνική οικονομία σε αυτό το σενάριο θα μπορούσε να πετύχει για το 2015 ρυθμούς ανάπτυξης που θα ξεπερνούσαν το 3%. Αλλά αυτό είναι πια ένα υποθετικό σενάριο, το οποίο ανήκει στη σφαίρα της επιστημονικής φαντασίας.

Η πραγματικότητα είναι ότι η καθυστέρηση στη διαπραγμάτευση για την οποία όλοι ευχόμαστε να έχει βέβαια αίσιο τέλος, δρα ως το απόλυτο υφεσιακό μέτρο και δρα ως το απόλυτο υφεσιακό μέτρο, διότι κανείς επενδυτής δεν πρόκειται να επενδύσει σε αυτή τη χώρα, είτε ξένος είτε Έλληνας, εάν δεν έχει ένα ξεκάθαρο πολιτικό τοπίο. Αν δεν γνωρίζει με ποιο τρόπο θα κλείσει η υφιστάμενη αξιολόγηση και εάν δεν γνωρίζει βέβαια και με ποιο τρόπο θα χρηματοδοτηθεί η ελληνική οικονομία, αλλά και ο δημόσιος προϋπολογισμός για τα επόμενα χρόνια, από τη στιγμή που δυστυχώς το ενδεχόμενο εξόδου της χώρας μας στις αγορές φαίνεται να έχει αποκλειστεί βραχυπρόθεσμα και μεσοπρόθεσμα, η χώρα θα χρειαστεί για τα επόμενα δυο χρόνια πρόσθετη χρηματοδότηση.

Και είναι δυστυχώς τραγικό το γεγονός ότι σήμερα αναγκαζόμαστε να συζητάμε και να εξετάζουμε ως το καλύτερο σενάριο με τη χώρα, ένα τρίτο πακέτο στήριξης, δεν θα το πω τρίτο μνημόνιο, ένα τρίτο

πρόγραμμα, και το χειρότερο σενάριο βέβαια θα ήταν μια καταστροφική ρήξη με τους πιστωτές μας που θα οδηγούσε τη χώρα σε τραγικά αδιέξοδα.

Εμείς ενθαρρύνουμε την κυβέρνηση και το είπαμε από την πρώτη στιγμή, να ολοκληρώσει αυτή τη διαπραγμάτευση. Εξάλλου η εντολή που είχε από τον ελληνικό λαό, ήταν και παραμένει να πετύχει μια καλύτερη συμφωνία από αυτή που θα μπορούσαμε εμείς να διαπραγματευτούμε.

Δεν πιστεύω πολύ στις κόκκινες γραμμές και δεν πιστεύω πολύ και στην διγλωσσία και την ανάγκη να λέμε άλλα πράγματα στο εσωτερικό ακροατήριο και άλλα στις διεθνείς διαπραγματεύσεις, όταν παρακολουθώ βέβαια τις πρόσφατες εξελίξεις στις διαπραγματεύσεις και ακούω από τη μία την κυβέρνηση να μιλάει για κόκκινες γραμμές και από την άλλη σωστά κατά την άποψή μου, τον πρωθυπουργό να τοποθετείται δημόσια και να αναγνωρίζει την ανάγκη π.χ. να έχουμε ένα δίκαιο και βιώσιμο ασφαλιστικό σύστημα. Μου έρχεται στο μυαλό ένας στίχος από ένα τραγουδάκι το οποίο τραγουδούσαμε στα εφηβικά μας χρόνια το οποίο κατέληγε «ρούχα μαζί που πλύθηκαν και έχουνε γίνει ροζ».

Οπότε ας αφήσουμε λίγο τις κόκκινες γραμμές στην άκρη και ας κοιτάξουμε να δούμε με ποιο τρόπο μπορούμε να κλείσουμε τη διαπραγμάτευση με ένα τρόπο εθνικά ωφέλιμο και πώς μπορούμε να ανοίξουμε στο δημόσιο διάλογο μια συζήτηση για θέματα τα οποία μετά βεβαιότητας θα τα βρούμε μπροστά μας. Στρουθοκαμηλίζουμε όταν λέμε ότι δεν πρέπει να συζητάμε για το ασφαλιστικό στη χώρα μας, όταν έχουμε 2,5 εκατομμύρια εργαζόμενους στον ιδιωτικό τομέα και 3 εκατομμύρια συνταξιούχους. Είναι προφανές ότι πρέπει να γίνει μια συζήτηση για ένα δίκαιο και βιώσιμο ασφαλιστικό σύστημα και χαίρομαι που έστω και με καθυστέρηση η κυβέρνηση αναγνωρίζει αυτή την ανάγκη.

Όπως είναι βέβαια και απαραίτητο και θεωρώ ότι το συνέδριό σας θα συνεισφέρει σε αυτή την κατεύθυνση, να γίνει και μια συζήτηση για τις προϋποθέσεις με τις οποίες μπορεί να αναπτυχθεί η υγιής επιχειρηματικότητα στη χώρα.

Εγώ υπηρέτησα πριν μπω στην πολιτική, την ελληνική επιχειρηματικότητα για περίπου 7 χρόνια μέσα από τον ιδιωτικό τομέα και σε μια άλλη εποχή είχα συναντηθεί με εκατοντάδες ελληνικές επιχειρήσεις για να

διερευνήσω τη δυνατότητα να επενδύσω για λογαριασμό των μετόχων για τους οποίους εργαζόμουν στις επιχειρήσεις τους.

Πρέπει να σας πω ότι εκείνη την εποχή στις αρχές του 2000, η επιχειρηματικότητα εξακολουθούσε να αντιμετωπίζεται εκείνη την εποχή μέσα από ένα διαφορετικό πλαίσιο και εάν η ελληνική κρίση συνεισέφερε κάτι θετικό στον τρόπο με τον οποίο πρέπει να γίνει η παραγωγική ανασυγκρότηση της ελληνικής οικονομίας, είναι ακριβώς ότι κατέστησε την επιχειρηματικότητα, ειδικά για νέους ανθρώπους, όχι απλά ως μια αποδεκτή, αλλά ως μια προτιμητή επιλογή καριέρας.

Όσοι εξακολουθούν να παρακολουθούν το οικοσύστημα της ελληνικής επιχειρηματικότητας, παρατηρούν κάτι εξαιρετικά ενδιαφέρον, ότι μέσα από αυτή τη βαθιά κρίση, γεννιούνται πολλές νέες ενδιαφέρουσες ιδέες και υπάρχει ένα μεγάλο ενδιαφέρον και μεγάλη όρεξη από νέους ανθρώπους να δημιουργήσουν επιχειρήσεις, να επιχειρήσουν ελεύθερα να μεγαλώσουν τις επιχειρήσεις τους και μέσα από αυτό να βρούμε μια επαγγελματική αποκατάσταση.

Και θα ήθελα με την ευκαιρία αυτή να συγχαρώ και τον Πρέσβη της Ολλανδίας, τον καλό μου φίλο τον Γιάννη, για την εξαιρετική πρωτοβουλία του Orange Growth το οποίο έχει στηθεί από την ολλανδική πρεσβεία το οποίο αποτελεί μια σημαντική ψηφίδα σε αυτό το καινούργιο οικοσύστημα επιχειρηματικότητας το οποίο αναπτύσσεται στη χώρα μας.

Το ερώτημα το οποίο πρέπει να μας απασχολήσει από πλευράς δημόσιων πολιτικών είναι πώς θα στηρίξουμε αυτή τη στροφή η οποία συντελείται σήμερα στην ελληνική κοινωνία και στην ελληνική οικονομία. Ένας τρόπος να μην το κάνουμε αυτό και να μην το ενθαρρύνουμε σίγουρα, είναι να επαναφέρουμε στον δημόσιο διάλογο, αλλά και στις δημόσιες πολιτικές, λογικές κρατισμού, λογικές που στέλνουν επί της ουσίας ένα μήνυμα στους νέους ανθρώπους, ότι ναι μπορεί να υπάρχει και ένας δρόμος απασχόλησης σε ένα μεγάλο δημόσιο, το οποίο μπορεί να σου δώσει μια ασφαλή μεν και σίγουρη δουλειά, αλλά σίγουρα δεν θα σε προβληματίσει, δεν θα σε παιδέψει, δεν θα δοκιμάσει τις αντοχές σου και τις δυνατότητές σου μέσα από τον δύσκολο, αλλά και πολύ ενδιαφέροντα δρόμο της επιχειρηματικότητας.

Και εκεί φοβάμαι και το είπα και στη Βουλή κ. Υπουργέ, ότι το τελευταίο νομοσχέδιο το οποίο μόλις ψηφίστηκε στην ουσία συνιστά μια επιστροφή στο παρελθόν, ως προς τον τρόπο με τον οποίο αντιμετωπίζουμε τη δημόσια διοίκηση, τον τρόπο που αντιλαμβανόμαστε το ρόλο του κράτους και τον τρόπο που το πολιτικό σύστημα διαχειρίζεται πελατειακές σχέσεις, εξαργυρώνοντας, εντός εισαγωγικών, πολιτική στήριξη μέσα από διευκολύνσεις που δίνει σε συγκεκριμένες ομάδες που παρείχαν πολιτική στήριξη σε κόμματα κατά τη διάρκεια της προεκλογικής περιόδου.

Είναι λάθος αυτό το μήνυμα το οποίο στέλνουμε. Εάν πρέπει να στείλουμε σήμερα ενωμένα ένα μήνυμα ως πολιτικός κόσμος, είναι ότι πρέπει συνολικά να στηρίξουμε την επιχειρηματικότητα, τις ιδιωτικές επενδύσεις, τις νέες επενδύσεις και να στηρίξουμε αυτή τη στροφή η οποία συντελείται στην ελληνική οικονομία.

Πώς μπορεί να γίνει αυτό; Κάποια από τα πράγματα τα οποία ειπώθηκαν από τον Υπουργό είναι σαφώς στη σωστή κατεύθυνση. Αλλά είναι βέβαιο ότι καμία ουσιαστική πρωτοβουλία επιχειρηματικότητας δεν μπορεί να στηριχθεί εάν δεν υπάρχει ένα τραπεζικό σύστημα εύρωστο το οποίο να μπορεί να στηρίζει την επιχειρηματικότητα μέσα από τραπεζικό δανεισμό και κυρίως κεφάλαια κίνησης και όχι τόσο μέσα από ίδια κεφάλαια, είναι βέβαιο ότι καμία επιχειρηματικότητα δεν μπορεί να στηριχθεί εάν δεν υπάρχει ένα κράτος λιγότερο γραφειοκρατικό, το οποίο δεν δημιουργεί εμπόδια στην επιχειρηματικότητα και το οποίο επί της ουσίας, επιτρέπει στον επιχειρηματία να δημιουργήσει μέσα σε ένα πλαίσιο κανόνων το οποίο θα θέτει βέβαια και να αναπτυχθεί ελεύθερα και ανεξάρτητα.

Εγώ δεν είμαι άνθρωπος ο οποίος πιστεύω πολύ στην κεντρικά κατευθυνόμενη κλαδική πολιτική, πιστεύω όμως στην ανάγκη των ίσων ευκαιριών, πιστεύω στην ανάγκη των ίσων κανόνων ευκαιρίας, πιστεύω στην ανάγκη ενός κράτους που μέσα από το ρυθμιστικό του ρόλο θα δίνει τις ευκαιρίες και τις δυνατότητες κυρίως στους μικρούς, τους νέους επιχειρηματίες να μπορούν ν' ανταγωνιστούν επί ίσοις όροις τους μεγάλους παίκτες οι οποίοι ενδεχομένως μπορεί ήδη να έχουν μια δεσπόζουσα θέση στην αγορά.

Αλλά βέβαια επίσης είναι εξαιρετικά σημαντικό να μπορούμε μέσα από την επιχειρηματικότητα και μέσα από το νέο τρόπο αντίληψης και

ανάπτυξης της ελληνικής οικονομίας που θέλουμε να προάγουμε, το τονίζουμε και την έννοια της αριστείας, την έννοια της διάτρησης. Και εκεί φοβάμαι ότι κινούμαστε σε τελείως διαφορετικό μήκος κύματος από την κυβέρνηση.

Οι τελευταίες κυβερνητικές πρωτοβουλίες στο μέτωπο της παιδείας, η απόρριψη της αριστείας ως μιας έννοιας για την οποία πρέπει τα νέα παιδιά ν' αγωνίζονται, η επαναφορά σε μια λογική ενός αφόρητου εξωτισμού, είναι ακριβώς το ανάποδο από αυτό το οποίο χρειάζεται σήμερα η χώρα.

Και βέβαια ο τρόπος με τον οποίο εκπαιδεύουμε τα νέα παιδιά θα έχει επιπτώσεις σημαντικές για τους επιχειρηματίες του αύριο, του μεθαύριο. Αυτούς που θα κληθούν να δραστηριοποιηθούν επιχειρηματικότητα και μετά το 2020 στη χώρα μας. Και πρέπει μέσα από την παιδεία να στέλνουμε και μηνύματα που έχουν να κάνουν με τις αξίες που πρέπει να διέπουν την ελληνική κοινωνία και οι οποίες βέβαια αύριο θα βρουν αντανάκλαση και στην επιχειρηματική δραστηριότητα.

Μηνύματα που έχουν να κάνουν με το γεγονός ότι αν εργάζεσαι σκληρά και έντιμα θ' ανταμείβεσαι, μηνύματα που έχουν να κάνουν με το γεγονός ότι το κράτος πρέπει πρωτίστως να παρέχει ίσες ευκαιρίες αφετηρίας αλλά σε καμία περίπτωση δε μπορεί να προδιαγράψει το τελικό αποτέλεσμα αυτής της προσπάθειας, αυτού του αγώνα ζωής στον οποίο τα νέα παιδιά εκ των πραγμάτων θα ξεκινούν και θα δίνουν αυτό τον αγώνα στην αρχή μέσα από την εκπαίδευση και μετά μέσα από την επαγγελματική τους δραστηριότητα.

Κλείνω ευχαριστώντας σας και πάλι αγαπητοί διοργανωτές για την ευκαιρία που μου δώσατε να απευθύνω αυτό το σύντομο χαιρετισμό σ' αυτό το συνέδριο, ευχόμενος ότι μέσα από τις εργασίες του, τα ζητήματα της επιχειρηματικότητας θα έρθουν πάλι σε πρώτο προσκήνιο.

Εύχομαι επίσης από καρδιάς, αυτή η εξαιρετικά επώδυνη και τραυματική για τη χώρα και την πραγματική οικονομία πολιτική αβεβαιότητα, να λήξει μια ώρα αρχύτερα, η κυβέρνηση να μπορέσει να διαπραγματευθεί μια συμφωνία η οποία θα είναι εθνικά ωφέλιμη για τη χώρα και η οποία θα μπορέσει να σηματοδοτήσει και στην πραγματική οικονομία ότι αυτό το

σύννεφο της αβεβαιότητας θα εξαφανιστεί ώστε να μπορούν και οι επιχειρηματίες απρόσκοπτα να επενδύσουν σ' εκείνους τους τομείς που θεωρούμε ότι θα μπορούν να έχουν τις καλύτερες αποδόσεις.

Βέβαια η λήξη αυτού του τρίμηνο συναγερμού από μόνη της δε θα σημάνει ότι η ελληνική οικονομία αυτόματα θα επανέλθει σε ρυθμούς ανάπτυξης. Πολλά πρέπει να γίνουν, πολλές διαφορές θα πρέπει να γεφυρωθούν αλλά κυρίως θα πρέπει να συμφωνήσουμε σε μια σειρά από αυτονόητα πράγματα.

Και το πιο αυτονόητο αξίωμα που πρέπει να συμφωνήσουμε, είναι ότι η ανάπτυξη δε θα έρθει μέσα από ένα μεγάλο και σπάταλο κράτος, δε θα έρθει μέσα από δημόσιες επενδύσεις, θα έρθει από τον ιδιωτικό τομέα, από ιδιωτικές δυνάμεις, από ιδιωτικά κεφάλαια, από επιχειρηματίες οι οποίοι θα είναι διατεθειμένοι σ' ένα περιβάλλον ασφάλειας και μέσα από ένα κράτος δικαίου, να ρισκάρουν τα δικά τους κεφάλαια, να δημιουργήσουν θέσεις απασχόλησης και να οδηγήσουν αυτή τη χώρα σε μια τροχιά ανάπτυξης, ώστε να μπορούμε πραγματικά να γίνουμε αυτό το οποίο αξίζουμε: Μια χώρα καινοτόμα, μια χώρα που να μπορεί να επενδύσει σε πραγματικές αναπτυξιακές προοπτικές.

Μια χώρα εν τέλει θα δίνει τόσες ευκαιρίες στα νέα παιδιά ώστε να μην αναζητούν το μέλλον τους και μια καλύτερη τύχη εκτός Ελλάδος. Σας ευχαριστώ πάρα πολύ.